

Drone Operations

Αντίθετα με το ότι πιστεύεται, οι περισσότερες αποστολές FSAT πραγματοποιούνται επανδρωμένες, μέσα από τις οποίες είτε οι πιλότοι παραμένουν επιχειρησιακά διαθέσιμοι ή εξελίσσουν κάποια συγκεκριμένα προφίλ δοκιμών. Επίσης πολλές πτήσεις χαρακτηρίζονται σαν «τεχνικές δοκιμές», σαν μέρος κάποιου άλλου προγράμματος, όπου το αεροπλάνο εκτελεί χρέη συνοδείας, ενώ άλλες φορές εκπαιδεύονται οι πέντε «ελεγκτές» της μονάδας, που όπως και οι πιλότοι πρέπει να παραμένουν επιχειρησιακά διαθέσιμοι. Οι τελευταίοι είναι όλοι πολίτες, μέσω συμβολαίου με τη Lockheed Martin, και είναι αυτοί που πετούν το αεροσκάφος μέσω τηλεκατεύθυνσης στις δοκιμές με όπλα. Έτσι, αν και σε κάποιες από τις πτήσεις υπάρχει πιλότος, δεν είναι απαραίτητα αυτός που πετά το αεροπλάνο!

Ο Jeff Ault είναι, όπως προαναφέρθηκε, ένας από τους πολίτες-πιλότους που χρησιμοποιεί η Lockheed Martin και μας λέει σχετικά: «Μιας τυπικής επανδρωμένης αποστολής (χαρακτηρίζεται cartine) προηγείται μια δίκωρη ενημέρωση. Μια τέτοια αποστολή πραγματοποιείται είτε για τη συντήρηση των ικανοτήτων των «ελεγκτών» ή για την εξάσκηση ελιγμών που πραγματοποιούνται σε δοκιμές όπλων. Στις περιπτώσεις αυτές ο πιλότος στο αεροπλάνο είναι εκεί μόνο σαν ασφαλιστική δικλίδα. Θα εκτελέσει όλες τις διαδικασίες μέχρι και την τροχοδρόμηση και θα οδηγήσει το αεροσκάφος σε προκαθορισμένα σημεία του διαδρόμου 22. Εκεί οι υπολόγοι εκτελούν τις τελευταίες επιθεωρήσεις, κυρίως διαρροών, και οι «ελεγκτές» τους δικούς τους για την καλή επαφή των ραδιοζεύξεων με το σύστημα White Sands

Missile Range Drone Formation Control System (WSMR DFCS)» (Σημ. 4).

Και ο Jeff Ault συνεχίζει: «Ο «ελεγκτής» τοποθετεί το αεροπλάνο σε ένα από τα προκαθορισμένα σημεία αναφοράς του διαδρόμου και πραγματοποιεί την τελική δοκιμή ζεύξης (γνωστή σαν auto wiggle, από την κίνηση που κάνουν οι επιφάνειες ελέγχου ανταποκρινόμενες σε μια σειρά αυτοματοποιημένων εντολών) και ρυθμίζει τα όργανα με την τρέχουσα ατμοσφαιρική πίεση (Σημ. 5). Εάν κάποια από τις δοκιμές αποτύχει, σημειώνεται στο σχετικό πίνακα, ενώ η διαδικασία μπορεί να εκτελείται ταυτόχρονα για περισσότερα από ένα αεροσκάφη. Όταν όλα ολοκληρωθούν με επιτυχία, ενεργοποιείται η αυτόματη απογείωση (Automatic Take Off, ATO) και το αεροσκάφος κατευθύνεται προς το γειτονικό πεδίο βολής White Sands. Οι πιλότοι των αεροσκαφών-στόχων στις περιπτώσεις αυτές είναι πρακτικά επιβάτες που... απολαμβάνουν τη θέα, αν και μπορούν να επέμβουν πάντα σε περίπτωση προβλήματος με την τηλεκατεύθυνση. Υπό κανονικές όμως συνθήκες, το αεροπλάνο FSAT πετά είτε κάτω από τις εντολές που δίνει ο υπολογιστής του AFCS είτε με τις οδηγίες του «ελεγκτή» που χρησιμοποιεί στικ, μανέτα και άλλα όργανα στην κονσόλα του. Με την ολοκλήρωση της αποστολής, το αεροσκάφος επιστρέφει για προσγείωση στην Holloman, ακολουθώντας και πάλι αυτοματοποιημένη διαδικασία, και ο επιβάτης-πιλότος αναλαμβάνει μόνο την τροχοδρόμηση. Η πιο διαβόητη βέβαια αποστολή των QF-4 είναι όταν πετάνε μη επανδρωμένα για τη δοκιμή κάποιου πραγματικού βλήματος που θα εκτοξευτεί εναντίον τους. Για τις αποστολές αυτές, τα FSAT πετούν σε συγκεκριμένα προφίλ, δηλαδή ακολουθούν συγκεκριμένη πορεία, ύψος, ταχύτητα και-

Ο «ελεγκτής» τοποθετεί το αεροπλάνο σε ένα από τα προκαθορισμένα σημεία αναφοράς του διαδρόμου και πραγματοποιεί την τελική δοκιμή ζεύξης.

